

מ:

שלשה מינין פרק ששי נזיר

מסורת הש"ס

(א) מכות כ., (ב) יצמות ה. [לקמן
נח.], (ג) מכות כא. קדושין לה:
למנו נח. (ד) (ויחרא יד).

נורה אור השלם

1. וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלֹחַ
אֶת כָּל שְׂעוֹר אֶת רֹאשׁוֹ
וְאֵת קִצּוֹ וְאֵת גִּבְתוֹ עֵצִים
וְאֵת כָּל שְׂעוֹר יִגְלֹחַ וְכֹכֶם
אֶת בְּגָדוֹ וְדֹחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ
בְּמִים וְשֹׁהַד: יִקְרָא יֵד ט
2. לֹא יִקְרָחוּ קִרְחָה
בְּרֹאשָׁם וּפֹתָת אֶקְצֹם לֹא
יִגְלֹחַ וְכֹבֶשֶׂם לֹא יִשְׁרֹטוּ
שְׂרֹטָה: יִקְרָא כֹא ה
3. לֹא תִקְפוּ פֹתָת רֹאשָׁם
וְלֹא תִשְׁדּוּת אֶת פֹּת
זָהָב: יִקְרָא ט פֹּת

נוסחת הריב"ן

- (א) בהקפה דבשמוך והאי דקא
כעי לנאמרי מדינא ולא אפסד
כי כדפריכא רבי אליעזר היא
דנמיר לה מזיור בדלקת:
(ב) להקפה ראש: (ג) ומה:
(ד) ואחריו אל תיר:

הנהגות הב"ח

- (א) גם יבא חייב מיל וכל
מקשה: פתח זקנך וכל
מקשה: (ב) רש"י ד"ה חיל
הוא וכו' מוקט ופתח זקנך
במקשה: וכו' לא אשכח
למילך: ממוסר: דלית וי
דכ"י: אשכח דמי: דגמיר:
(ג) ד"ה דמיל וי' וסלך כל
פער: כתיב וקטן ככלכל כל
שער: ממוסר: אלף וי'
ד"ה וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
וקטן: גמיר: גמיר: וי' וי' וי'
אשכח דמי: ממוסר: חיל וי'
י' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
והוא גמיר: וי' וי' וי' וי'
אשכח דמי: ממוסר: חיל וי'
י' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
והוא גמיר: וי' וי' וי' וי'
אשכח דמי: ממוסר: חיל וי'
י' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'

גליון הש"ם

- נח' מסא' דלמא ב'ר
בסלקא ודריגא: תמוה לי
הא עתה דקיימין לרנא
דמלקא ויכיעי ליט דרך
גילא דמחא עמאא ליט חיב
אלא הדיקא: מחלל במזדע
דמחיב וגלא ליט במלקא
והייעי וכמ"ש מוס' להדיא
דש' שטועט דף כ' ע"ג וזה
ליה למיפחא דלמא מגלא
במספרא נח' תמוה קעבד
והי':

הגהות מהר"ב

רנשבורג

- א] ויש' ד"ה מחל' משמע
ב] מהבא וכו' כ"ל:
ג] תודיה' אין וכו' שלא כבוד
ד]עתי כבוד. תיבת כבוד
ה]תקח וכו' תתקן זה מניח.
ו]ת' ג] בא"ד וליחיו נח
ז]מה אלה. תיבת אלה נח
ח]כח מלטי ועין אלה
ט]ד"ה וכו' וכו' ומניח נח
י]א. תיבת אלה נח
יא]תחת: תחת: ד"ה וכו'
יב]ו' ת"ל וקט מיוחד שכתב
יג]מחזקת כמשתמית להאי
יד]עשה דקט כ"ל: ו] בא"ד
יז]ת' וכו' דלל בשתי פלח

ואי סנא מעיקרא אחר ללמוד נזיר מחזורע אי אפשר שאין דנין
 נזיר. אלמא דפשיטא ליה מילתא דמזורע הוה בתמר: והדר אמר
 יליף מדינא. מגזיר ומלמס בהלכ השוה שבהן ומדינא נמי לא מלי
 מילף משום דהית בה פירכא דרנא מברכיש שכן און קרנבו גדלות
 תאמר במזורע שכן קרנבו גדלות

עולה ויורד דמיון ציה ואם
 הוסיף: א"ל הכי. דקמי' ללמדו
 ממזורה לא אפשר דמשמע דשטיט
 ליה דמזורה אלא בתער אליה דרבנן
 היא דגמרי לה מוקט (א) ופאת (א)
 דמסקי. והאי דקא בעי מדינא לא
 אפשר משום דלית ציה למפקר
 דפרסינא אליה ד' אלוור דגמרי
 לה מנייר דלמקן: דפנן. במסכת
 מכות: ואינו חייב. על הקפת הראש
 עד שלקטו במער: ר' אלוור אומר
 אפי' במלקט וברדיטני: ואמרין פ"ט
 דרבנן. ללא מחייב בהם הקפה לא
 במער: דפניא זקנו. האמור לגבי
 מזרע מה ת"ל והלא כל שערו
 במשמע זקנו בכלל שערו אלא לפי
 שנאמר לגבי הכניס ופאת זקנס
 יגלחו וכן אפי' כן מזרע המתגלה
 לא יגלח פאת זקנו ת"ל ויגלח זקני:
 ומלן. דהן גילוח במער קאי דמניא
 ופאת זקנס (א) פ"ל. גבי ישראל
 לא נשחית פאת זקן אי לא נשחית
 יכול לקטו (א) במלקט וברדיטני
 חייב ת"ל ופאת זקנס לא יגלחו דיבר
 כפל גילוח שיש בו השחטה דיבר
 המכיר ואחו היו אומר במער (א) מהו
 גילוח דקאשר ליה רחמנא דהקפת
 הראש והשחטה פאת זקנו ואישרהו

יה גבי מזרע דמותר הוא צו הייט תער: א מאי משמע לן מהאכא
מזרע לא הו אלא חצער דלמא לעולם אימא לך דלפי ליטו
מלקט ובראיטו שפיר דמי והאי דקמי קוט מה מייל דלמא לא למשמע
דלפי גילחו בחער לא מייחבי עליה משום פלח וקום לא יגלחו:
אפי' ס' דרי ליטו בחלקט ובראיטו שפיר דמי. ומלוא קעבד
ישתוק קא מייח ולא ליכחזד וקט ופאריטו ליטו בחלקט
ובראיטו שפיר דמי דמייחין לה מדינא: ומה גבי נזיר דאיסורא
קעבד. כי מגלח חצער בחור ימי נזירות: אפילו הכי מייחב.
י ליטו בחלקט ובראיטו כדאמרין לעיל (פ"א) לרבות כל העצירין:
ובא. דמי מגלח מזרע קעבד כדכחי (ורא' דן) וגילח את כל שערו:
א כל שכן. שכל דבר מותר לגלח ואפילו חצער:
ומו

א) ומדאמא קרא דוקא למשיב לו לאו דהשחמת וקא והשחמת וקא
 בן וקא למה לי: **דבתער**.^א כלומר חיוב השחמת וקא מנה לכו
 וקובא לא יצאה. כהנים מבי: יכול אפי' במקפרים יאא חיוב מיל'
 השער מעיקרו וטעמו: **א' לא** תשחית יבוא אפי' בציצית ורהויני
 ס' סא קרייט גיולא שאינא רגיליט גלגל בס': **וכי** בציצית גיולא שיש
 יודישין^ב מגינן פאה פאה כהנים משראליט. **והר** מנא דתגלתא

ג' יבולת וקדש דזקט אחא לאשמועינן דאס בא לגלגל [בנתער] הרשות
אחרת¹² כלומר [על כרחק] וקט דכתיב: "ו' דרוקין" בגלגל ולעשות חבט
הקדש מיידי אדם שכן בא הרשות ב' יבולת וקדש פחת וקט
ה' למפך דכסן מזער לא אחי שכן רביה הכסוב [בסך] מלות ימירות
ה' לזר שכן לאו גידה דדחי לאו הדקפה תאמר כהנים דאיכא לאו
ספיר מרש"ל: ה"ג גזר נזיר דאסורא קעציד, ואפילו נזיר טבור
מזויר טמא קאי ליה שנס הוא גתלחזו תמוז חבט דמשמע במקום
ה' הדקפה ל' דכתיב ליה דהקפת כל הראש חבט הדקפה לעולם¹³
כל שכן: **המצה**, מלות המקרא גתלחזו¹⁴ ולא באה לו ע"י שום
דקנט טעון להם כדפ"ל ח"ל דלא דמי דודאי לעיל דבתיבן להענין
טעון מער גתלחזו כדמו כן חומה אחרת בו שקנטו טעון להם אבל
לא ייחא צדו להעבירו כדמו כמו בשאר משחיתין ולא¹⁵ שיחא כלל
הוא והא הך סוגיא לרננן ב' [והרין] מוכח דלרננן פשיטא להו
דלעיל ללמוד ממזאורע אי אפשר כי' אלמא במזאורע פשיטא להו
לרננן

[illegible]

לא בתור: ומגיל רבתינו בפתא וכן לרבנן: ח"ל לא תשחיתו פאת וקנן. ובי ישראל כתבי נילוחו והוא לא מקרי גילוח. ודילמא אפילו לקט בבלקט ודחיני מוזה ע"י קביר וקוים מני שפיר דמי וקרא לא אחי אלא למיסר דרחי תגלחת מצורע אסור השחתת וכן: איכ לשחת ולקטן לשחתתו בששתעין חתומי ב' ע"י אסור ואפי' מייחיל לאסור אלא בתור ודאי לא וד' עתה לא דרשיתו וכן ואפי' ע"י אסור אלא דדידי בלעזא אפסור לא משפטי

אין קרבנו בדרוה. אלס קרבן קבוע בין עניים בין עשירים: תאמר במזווע. שחס עני הלא מביא אפריס וא"כ גס לא נחמיר עליו לטעונו מער ואין להאשות לפי מה שמסקינ דליף מזווע מתקרא אחרינא שלא בזיר [ב] דהיינו בזירי דבסמוך וליימ' זיר כמה ואלס דאזינא למיפרך סן אינו בשלם

אין קרבנו בדרלות תני: און שכן שכל גופו טעון מנלח:

והא' תנא מעיקרא. צבירימא
לעיל קאמר ללמדו ממזורע
זאי אפער בו? אלמא דקיס ליה לנחא
(מעב) צבירימא בלא מור שפיר צבי
נוזר ממזורע ובהך צבירימא צבי
למליף ממזורע דצבי חער מדינא
דמזרז וליזא אלמא ממזורע גופיה לא
ליף אלא ממזר ומדינא נמי לא
ליאחי' (דקאמר) מה לנחא ב? ויין
למודי מראש דכמי צבירי' ומ"מ רבן
לאליעזר לא ידע חער במזורע אלא
ממזר דמפרש (הוי"ל): דתן צפיק
בחדא דמכות (דף כ') ליזא חייב כן
לנבי פיוחא דוק תנא דלין חייב
בנשחחא פלח וקן בין כהניס בין
שקלאים עד שיטלנו חער ור"א אמר
לאפי' ליקטו במלקט והיטנו מתייב:
ומא' מעיירוהו דרבנן. כלומר
מחייב נפקא לן דמזורע
למזר דמזורע חער אפילו בלא מור

קצת לא שמעתי
עליה אמר א' ס"ד
וברבועי שפיר דמי
ואנא אמינא ומה
עבד אפ"ה מחייב הכ

והוא דכתיב וגלה את כל שער ע"כ לבר מוקטן ח"י בנצרות וקטן
שאלו עשה גדולה דומה לאו להשחתת וקן הכהנים ועשה דקדושים
דהכנים מ"ל וקטן מיותר שנכתב במצורע לאשמועינן ה' עשה דקטן
דומה לאו דלא יגלהו הכהנים ועשה דקדושים ר"י ואע"פ שיש אצל
דומה לאו תפסה ובעלה הכא דמי בלדמך רביו גימטו (דף ה.)
הדאי לאו ועשה שאני שזה [בכלל] הוא להשחתת וקן אינו בנשים
בלדמך פ"ק דקדושים (דף נ"ג:) וא"ת ודלמא אתי למישרי לאו גרידא
דלא משתית פתח וקן וי"ל (דמשער) דליכא למימר לקטן סתמא
מכאן דה שפירא ככה"ס ועי"ל הוא הוה קטן עד"כ לרענן סתמא
גרידא דישירא לא אינטרין קרא דנפקא לכו מראשו מקרא קמא
דמתי עשה דמזרע לאו דהפסא דסבידא לכו דהפסא כל הלאה שמה
דהפסא דליחא בסמוך ח"כ וקטן לאו אינטרין קרא אלא לכהנים
ולאשמועינן דעשה דמזרע דמי לאו ועשה להשחתת וקן הכהנים (דף
נ"ג) ממייב אלא בתער מכלל דמזרעו מגלחמו אינו אלא בתער דמי
לרענן דלא הוה אלא בתער דמיה ליפין פער למזרע: **דשניא** ופסא
ועל תפוח פתח וקטן. בישראל אשכנז ועמקפסא ליכא השחתה שאני
דיא ח"י. שף אש משחיתא שער מעיקרו: מ"ל ופסא וקטן לאו יגלהו.
וה השחתה ר"י אומר זה תער. והוא שכל דחמנא במזרעו ו' איני נמי
מזרע ליכא אלא בתער דילמא אפי' בתלקט ורביעני קיים המזרע מ
בידו שהוא (מחזק) עליו בעלגתה בפסא דקון הכא שרי אלו מייבי. ומש
לכו דבדר אלא דאי ק"י כי עדין נמי בתלקט ורביעני שפיר דמי למי
לכא לא בעי קרא דקטן דרשות ודשנין עדיין פסא: ה"י ומה נידר כ"י הוה
וה"י פריך בכל דוכתי ולכן לא לדחי עשה דמזרע לאו דכהנים ועוד

[illegible]

ז' א מתי פייב מהל' ע"ו
 הל' ו' ז סגן לארין נח
 טשיע י"ד ס' קסא סעף ג'
 ז' ב מתי פייב מהל' טומאת
 צרעת הל' א סגן עשין
 רלו:
 ז' ג ד מתי פייב מהל' ע"ו
 הלסא ו' סגן לארין נח
 טשיע י"ד ס' קסא סעף ג':

הגהות התוספות

1. ל' דריוו מוקט דעסמקן.
2. גמול'.
3. יחיד. ל' גמול' דעסמקן.
4. וואס'.
5. חזיר און ערטרע וואס'.
6. ל' אלעטער.
7. ל' נסיונות.
8. ל' נסיונות.
9. ל' נסיונות.
10. ל' נסיונות.
11. ל' נסיונות.
12. ל' נסיונות.
13. ל' נסיונות.
14. ל' נסיונות.
15. ל' נסיונות.
16. ל' נסיונות.
17. ל' נסיונות.
18. ל' נסיונות.
19. ל' נסיונות.

מוסף רע"י

[illegible]

פי' הרא"ש

ה'רס או בני יונה: חנא
 [שעריקן] אמר ללמד
 כ' צווער: א. אפשר, אלמא
 ד'דע דפשיטא ליה דתורי בעי
 ה'רס פשיטא ליה כמבוצע
 ובעי למילך גזיר ממוצע:
 וזר דאמר נילף מוצע צווער
 וזר דובינא מופא לא קיים
 א"ל אליבא דרבנן: כ' בייחא
 ד'על דפשיטא ליה תנא כמבוצע
 ד'נא ואינו חייב עד שילקטנו
 א"ל תחסיק: כ' בעי דרבנן ב'נא
 וזר אל ת' כ' שטור אלא זקני
 ז'ר אל ת' מבוצע ב'נא זקני
 ד'אן כל תנשא עשה בעלמא
 ז'ל לא שויי כמבוצע: ומראש
 ב'א פסא. וכו' כמבוצע לא מוק
 כ'מ'הטעין שא"י תנא דאמר
 ג'ר דאמור קא עבד. רא"י פ'נא
 ב'ראש